

שמעון שניפר ז"ל

ביום י"ז באדר ב' הלך לעולמו זקן העדה בקיבוץ אשדות יעקב (אחוד) שמעון שניפר היקר באדם. בן 83 היה במוותו. מחלוצי העליה השנייה היה, מנאמני ציון והתנועה החלוצית, שבאו בימים ההם לארץ השוממה "לעבדה ולשמרה", נדחפים על ידי הרעיון של גאול העם ובנין המולדת.

כשהגיע שמעון עם משפחתו לאשדות יעקב לפני שלושים ושש שנים, כבר היו מאחריו כשלושים שנות עבודה חקלאית בנחלת יהודה, במחניים ובתל עדשים וכן פעולה ציבורית ותנועתית בהתישבות העובדת. עוד משחר נעוריו ספג בבית אביו בעיירה שבפלך מינסק (רוסיה) ערכי היהדות ויסודות של אהבת ישראל ואהבת ציון. את אלה נשא עמו בלבו, אלה ליווהו והדריכוהו בדרך חייו, בעבודתו, בפעולתו ובכל מעשיו הברוכים. היה זה, איפוא, צעד טבעי בשבילו, כאשר בתחילת מלחמת העולם השנייה, בהיותו כבר בגיל העמידה, התגייס לצבא הבריטי בעקבות רעייתו חנה ז"ל שקדמה לו בכך בזמן מה.

פטירת רעייתו בסוף תשרי תשל"ב שברה את רוחו. שנה תמימה הקדיש לעריכת חוברת לזכרה, וכל הזמן פחד, פן לא יספיק לסיים "עבודת קודש" זו, כדבריו. וכמה שמח כשעלה הדבר בידו. ואמנם היתה זו פעולתו האחרונה עלי אדמות... כשהשלים את מלאכת הוצאת החוברת לאור, נפל למשכב, ממנו לא קם עוד. שלושה חודשים רצופים התייסר במכאוביו, עד שנתבקש בישיבה של מעלה...

היה אהוד ומקובל על חבריו בקבוץ ועל ידידיו הרבים בארץ בכלל. קהל רב ליווהו בדרכו האחרונה. נטמן בבית העלמין באשדות יעקב ליד קבר חברתו בחיים חנה ז"ל. שבע ימים ומעשים הלך שמעון לעולמו וזכה לראות במו עיניו את חלומו חייו בהתגשמותו, כדברי פרידתו ליד קברה הרענן של אשתו: "לא לריק חיינו, לא לשווא עמלנו; הקימונו דור בנים, בני בנים ונינים. זכינו להגיע יחד לשיא חלומותינו וכיסופינו מימי נעורינו: תקומתה של מדינת ישראל!"

יהי זכרו ברוך.

חבריו וידידיו.

"דבר" 24.6.78